

handling. For Danmarks vedkommende er dette gennemført ved lov nr. 498 af 23. december 1970 om udlevering til et andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling. Denne lov falder ind under begrebet "ensartet regional lovgivning" i artikel 52, stk. 4, og den påvirkes derfor ikke af konventionen.

Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.2.4.

3.6.3. Attest om forældremyndighed og værgemål

Efter artikel 40 kan myndighederne i den stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, eller i den kontraherende stat, hvor en beskyttelsesforanstaltning er truffet, efter anmodning fra en person, der har forældresvaret over barnet, eller som er betroet beskyttelsen af barnets person eller formue, udstede en attest, der angiver, i hvilken egenskab den pågældende har ret til at handle, og hvilke beføjelser der er tillagt den pågældende. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.1.2. og 3.7.2.1.

Dansk ret indeholder ikke regler om udstedelse af attester som omhandlet i artikel 40, der beskriver, i hvilken egenskab en indehaver af forældremyndighed eller værgemål har ret til at handle, og hvilke beføjelser der er tillagt den pågældende. Statsamterne og Familiestyrelsen udsteder dog efter anmodning erklæring herom.

Udvalget har overvejet, om der bør indføres regler om udstedelse af sådanne attester. Konventionen drejer sig bl.a. om udøvelse af forældremyndighed eller værgemål efter dansk ret i andre konventionsstater. I sådanne tilfælde vil det efter udvalgets opfattelse være hensigtsmæssigt, at forældremyndighedsindehaveren eller værgeren kan fremlægge en attest om den pågældendes rettigheder og beføjelser. En sådan attest vil navnlig være relevant, når forældremyndigheden eller værgemålet følger af loven, og der således ikke foreligger en afgørelse, der godtgør, at den pågældende har forældremyndigheden eller værgemålet. Derimod synes der ikke at være behov for sådanne attester i relation til anerkendelse og fuldbyrdelse af f.eks. forældremyndighed, værgemål eller samvær, da det i sådanne sager vil være nødvendigt at fremlægge de relevante danske afgørelser.

Udvalget foreslår, at danske myndigheder udsteder sådanne attester, og at det overlades til Justitsministeren og Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender at fastsætte nærmere regler om udstedelse af attester indenfor henholdsvis værgemålslovgivningen og lov om forældremyndighed og samvær.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag. Der

henvises til lovforslagets § 7, nr. 4, og § 8 samt bemærkningerne hertil.

3.6.4. Forbehold

Efter artikel 60, jf. artikel 54 og 55, har staterne mulighed for ved ratifikationen at tage følgende forbehold:

- Staterne kan modsætte sig at modtage henvendelser på enten fransk eller engelsk, jf. artikel 54, stk. 2. D.
- Staterne kan efter artikel 55 forbeholde sine myndigheder kompetence til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af et barns formue, der befinder sig på dansk område samt forbeholde sig ret til ikke at anerkende et forældresvar eller en foranstaltning, der er uforenelig med en foranstaltning, der er truffet af statens myndigheder vedrørende den pågældendes formue. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.1.9.

Udvalget finder, at ressourcemæssige hensyn hos centralmyndigheden og andre danske myndigheder taler for at tage forbehold for at modtage henvendelser på eller oversættelser til fransk. Et tilsvarende forbehold er taget ved tiltrædelsen af Haagerkonventionen af 1980. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.2.3.2.

Desuden finder udvalget, at der ikke er behov for at udnytte muligheden for at tage forbehold for danske myndigheders kompetence i sager om barnets formue, jf. artikel 55. Der henvises til afsnit 3.7.2.3.3.

Efter artikel 59 kan en stat med flere territoriale enheder bestemme, hvorvidt konventionen skal finde anvendelse på alle dens territoriale enheder eller kun på en eller flere af disse.

Udvalget anbefaler, at Danmark ved ratifikationen tager forbehold for konventionens anvendelse for Grønland og Færøerne. Dette skyldes, at den grønlandske og færøske lovgivning indenfor konventionens anvendelsesområde på mange punkter er forskellig fra den danske lovgivning. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.2.3.1.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag. Der henvises til lovforslagets § 16 om lovens territoriale gyldighed samt bemærkningerne hertil. For så vidt angår forbeholdet vedrørende sprog bemærkes, at da forbeholdet skal meddeles samtidigt med ratifikationen, bliver det en del af konventionen, og det skal derfor ikke reguleres i gennemførelsesloven.

4. Øvrige områder

I dette pkt. gennemgås en række lovændringer, der foreslås gennemført i lyset af forslaget om at inkorporere